

[Boligministeren.]

blev derfor fra landsstyrets side rejst spørgsmål om at få kreditforeningerne til at medvirke ved finansieringen af bolig- og erhvervsbyggeriet, hvorved de færøske pengeinstitutter bedre ville blive i stand til at dække andre investeringsopgaver inden for erhvervslivet.

Regeringen har anset det for både naturligt og ønskeligt at medvirke til, at der på denne måde tilvejebringes mulighed for at fremskaffe kapital til finansiering af bolig- og erhvervsbyggeriet på Færøerne, og ved de stedfundne forhandlinger har Østifternes Kreditforening erklæret sig indforstået med at påtage sig denne opgave.

Derefter har landsstyret arbejdet på at tilvejebringe de almindelige forudsætninger for en permanent realkreditordning, nemlig et effektivt tinglysningsystem og en matriculering af faste ejendomme. Landsstyret har nu i lagtinget fremsat lovforslag om disse to forhold, og forslagene er, efter hvad der er oplyst, blevet mødt med velvilje i lagtinget. I tilknytning hertil kræves enkelte ændringer af kreditforeningsloven, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet*. Ifølge § 23 i lov nr. 153 af 31. maj 1961 om sygehusvæsenet skal loven forelægges folketinget til revision i folketingsåret 1961-62. Ved behandlingen af sygehuslovforslaget i dette høje ting i foråret 1961 blev der af det af folketinget nedsatte udvalg peget på, at fordelingsgrundlaget for tilskuddene ikke kunne betegnes som tilfredsstillende, og udvalget opfordrede indenrigsministeren til at søge frem til nye retningslinjer, inden loven skulle revideres. Det var udvalgets opfattelse, at de kommuner, hvis sygehuse er moderne og godt udbyggede, i højere grad burde tilgodeses ved tilskudsfordelingen.

På denne baggrund har spørgsmålene om beregningsgrundlaget for sygehustilskuddet og dets fordeling været genstand for indgående overvejelser i sygehusrådet. Som

resultat heraf har rådet i forståelse med Sygehusforeningen i Danmark, der har deltaget i disse overvejelser, foreslået, at der søges gennemført visse ændringer i sygehuslovens tilskudsregler, hvorved kommuner med særligt udbygget sygehusvæsen vil blive tilgodeset ved tilskudsfordelingen i højere grad end efter de gældende bestemmelser. I denne forbindelse har sygehusrådet fremsat forslag om, at statens samlede tilskud til kommunernes drift af sygehuse forhøjes fra 60 til 65 pct. af de tilskudsberettigende nettoudgifter.

Regeringen har efter nøje overvejelser ment at kunne gå ind for disse forslag, og i det foreliggende lovforslag foreslås der — uden at der sker noget afgørende brud med de gældende regler — visse ændringer i sygehusloven.

Det årlige statstilskud til kommunernes drift af sygehuse er i sygehusloven fastsat til 60 pct. af kommunernes samlede nettoudgifter til sygehusvæsenet i det nærmest foregående regnskabsår. Af det således beregnede tilskudsbeløb ydes der hver kommune 30 kr. pr. indbygger i kommunen, medens den resterende del af tilskudsbeløbet fordeles mellem de enkelte kommuner i forhold til antallet af sygedage i det nærmest foregående regnskabsår.

Ifølge sygehuslovens § 21 udbetales der af statskassen et supplerende tilskud til de amts- og købstadkommuner, der i finansåret 1961-62 ikke — i medfør af de almindelige tilskudsregler — opnår en dækning på mindst 55 pct. af nettoudgifterne i regnskabsåret 1960-61, således at de pågældende kommuner opnår en dækning på 55 pct. Til Københavns og Frederiksberg kommuner udbetales i finansåret 1961-62 et supplerende tilskud af tilsvarende størrelse som det samlede supplerende tilskud til amts- og købstadkommunerne. Denne regel gælder kun for finansåret 1961-62, og ved udvalgsbehandlingen i foråret 1961 blev det understreget, at den hjælp, som herved ydes visse kommuner, kun er en rent midlertidig foranstaltning, som må ventes afløst af nye retningslinjer for en fremtidig fordeling. Kommunernes nettoudgifter til sygehusvæsen har i regnskabsåret 1960-61 udgjort 470,5 mill. kr., og statens tilskud for finansåret 1961-62 andrager 60 pct. heraf, 282,4 mill. kr. Hertil kommer det

[Indenrigsministeren.]

lige nævnte „55 pct.-tilskud“, som udgør 4,5 mill. kr., hvorved det samlede tilskud i 1961-62 når op på 286,9 mill. kr.

I det foreliggende lovforslag foreslås det i overensstemmelse med sygehusrådets indstilling, at det samlede sygehustilskud fremtidig fordeles således, at en tredjedel fordeles i forhold til indbyggertallet, en tredjedel i forhold til antallet af sygedage og en tredjedel i forhold til kommunernes sygehusudgifter. I denne forbindelse foreslås, at fordelingen af den sidstnævnte tredjedel sker på grundlag af kommunernes „tilskudsberettigende bruttoudgifter“, d. v. s. nettoudgifterne med tillæg af betaling for indlagte patienter og betaling for ambulante behandling. Bruttoudgifterne giver et mere korrekt billede af forholdet mellem de forskellige kommuners sygehusudgifter — uafhængigt af sygehuses takster. Derimod foreslås beregningen i henhold til § 8, stk. 1, af det samlede tilskud til kommunernes drift af sygehuse som hidtil foretaget på grundlag af kommunernes tilskudsberettigende nettoudgifter.

Den foreslåede tilskudsfordeling ville — såfremt man bevarer en tilskudsprocent på 60 — betyde, at der til visse kommuner, navnlig sådanne, som har et udbygget sygehusvæsen, ydes et større tilskud end efter de nu gældende regler, medens en række kommuner ville gå ned i tilskud. For finansåret 1961-62 ville 23 amtskommuner og 55 købstæder have fået i alt 8,4 mill. kr. mindre i tilskud. Da det må anses for mindre rimeligt, at de pågældende kommuner skulle gå ned i tilskud, foreslås det i overensstemmelse med sygehusrådets indstilling, at statens samlede tilskud til kommunernes drift af sygehuse — samtidig med gennemførelsen af den foreslåede ændrede tilskudsfordeling — forhøjes fra 60 til 65 pct. af de tilskudsberettigende nettoudgifter. Ved en sådan forhøjelse vil hensigten: at der ydes større tilskud til kommuner med stærkt udbygget sygehusvæsen, opnås, uden at andre kommuner — i nævneværdig grad — vil gå ned i tilskud, og uden at det er nødvendigt at etablere en kompliceret overgangsordning for disse kommuner.

En forhøjelse af tilskuddet til 65 pct. af udgifterne ville i regnskabsåret 1961-62 have medført en merudgift på ca. 23,4

mill. kr. Ved bedømmelsen af denne merudgift må man dog erindre det førnævnte midlertidige „55 pct.-tilskud“, som i finansåret 1961-62 har udgjort 4,5 mill. kr., et beløb, som i særlig grad er tilfaldet kommuner med moderne og godt udbyggede sygehuse.

I regnskabsåret 1962-63 vil den foreslåede tilskudsordning — under forudsætning af en stigning i de tilskudsberettigende sygehusudgifter på 10 pct. — føre til, at det samlede tilskud kommer til at udgøre 336,4 mill. kr.

I sygehuslovens § 8, stk. 3, 1. og 2. punktum, findes en særlig regel, hvorefter det årlige tilskud til en kommune ikke kan overstige 85 pct. af kommunens samlede nettoudgifter i det nærmest foregående regnskabsår, når disse omregnes således, at indtægten for kur og pleje af indlagte patienter ved beregning af driftsindtægterne ansættes til 2 kr. 50 øre pr. sygedag. Da denne regels betydning er stærkt svindende, og da reglen har betydet et omfattende beregningsarbejde såvel for de enkelte sygehuse som for indenrigsministeriet, foreslås reglen ikke opretholdt ved nærværende lovforslag.

Det foreløbige statstilskud til kommunernes drift af sygehuse udgør for regnskabsåret 1962-63 — beregnet i medfør af reglerne i sygehuslovens kapitel II — 282,4 mill. kr., medens et foreløbigt tilskud beregnet efter reglerne i nærværende lovforslags § 1 i samme regnskabsår vil udgøre ca. 305,9 mill. kr. Da det må anses for mindre rimeligt, at kommunerne først får andel i det forhøjede tilskudsbeløb den 15. marts 1963, foreslås det i lovforslagets § 2, at det foreløbige tilskud for regnskabsåret 1962-63 beregnes i medfør af bestemmelserne i forslagens § 1.

Med disse bemærkninger skal jeg hermed anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje folketing.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.*

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, d. v. s. at der i et særligt afsnit er optaget de personer, der søger om erhvervelse eller bevarelse af